

THEATER: Stationsromanceke (****)

Laura (Clara van den Broek), getrouwd en moeder van twee kinderen, ontmoet in het station de eveneens gehuwde dokter Alec (Valentijn Dhaenens). Van een praatje, komt een ijsje, van een ijsje een bioscoopbezoek en voor ze het goed en wel beseffen is het koekenbak. Ze worden minnaars.

Het verhaaltje heeft weinig meer om het lijf dan een stationsromannetje, maar dat is buiten de kunde van SKaGeN gerekend. Drie jaar geleden nam het acteurscollectief zijn publiek tijdens de Zomer van Antwerpen mee de boot op richting Lillo voor *Tkofschip en Tfokschaap*. Dit keer zoekt SKaGeN niet de rust van de haven op, maar de hectische drukte van de stationshal van Antwerpen-Centraal. En het moet gezegd: wie deze *Laura Exterieur* ziet, zal nooit meer het gewoel in een station met desinteresse over zich heen laten gaan. U zal verslingerd raken aan een half uurtje te vroeg zijn in het station - als u dat al niet was - om er het menselijke gedrag gade te slaan. De tactiek die SKaGeN daarvoor toepast, is even simpel als technisch uitgekiend. De toeschouwers (het publiek dat weet dat het een theatervoorstelling betreft) worden naar boven geleid in het station waar ze plaats nemen op het balkon dat uitzielt over de centrale hal. Met een verrekijker speur je de menigte af op zoek naar wie de acteurs zouden kunnen zijn. Zo voel je je als de oude adel of burgerij die vroeger vanop het balkon opera of theater bijwoonden. Tegelijk ben je de voyeur in dit spel dat fictie met realiteit mixt. Via koptelefoons volg je de monologues intérieures van Laura en de dialogen tussen de vier acteurs die zich mengen onder de reizigers. Het samenspel tussen acteurs, wetend en onwetend publiek zorgt voor pareltjes.

Het verhaal van Laura en Alec begint waar deze kortstondige romance eindigt: wanneer hij vertelt met vrouw en kinderen naar een missiepost in Congo te willen vertrekken. Daarna gaat het in flashback naar hun eerste ontmoeting (via een heerlijke filmclimatische suggestie van een aankomst van een stoomtrein!). Tegelijk met deze romance ontwikkelt zich op een tweede niveau ook een 'volksere' minder verheven liaison tussen de stationschef (Mathijs Scheepers) en het ijscreemverkoopstertje (Charlotte Vandermeersch). SKaGeN, die er in zijn reguliere theatervoorstellingen voor gekend staat te experimenteren met film en theater, bereikt met deze locatietheatervoorstelling op een heel ongedwongen manier een filmisch effect. Misschien net daarom is het een spijtige zaak dat deze *Laura Exterieur* wat teniet wordt gedaan door de *Laura Interieur*. Op een groot scherm wordt het live spel af en toe gelardeerd met 'binnenscènes': een vooraf opgenomen film die de relatie tussen Laura en haar man Fred (Scheepers) concretiseert. Hoewel de jaren vijftig-achtige beelden bijzonder mooi ogen, breekt het de sfeer.

Maar dat is muggenzifterij. Want het is niet alleen relatie tussen deze personages maar vooral ook de brief encounters met de nietsvermoedend treinreizigers die charmeert. De moeders met kinderen, hete verliefde koppeltje, de stoere jonge gasten die een ijsje vragen aan actrice-ijsverkoopstertje Vandermeersch of de Japanse toeriste die haar de weg vraagt, de vrouw die behulpzaam stationschef Scheepers helpt bij het verzamelen van zijn geldbriefjes die hij op de grond laat vallen: geen van hen beseft dat ze wezenlijk deel uitmaken van dit theaterstuk. Reizigers kijken verwonderd naar de zoenende Laura en Alec in de telefooncabine, speuren naar een candid camera tot hun oog misschien valt op ons, de voyeurs daarboven. Nu al op ons netvlies gegrift is de dansscène tussen Laura en Alec op de grote centrale trap van het station: roetsjend langs de trapleuning, tollend om elkaar heen als een reïncarnatie van Fred Astaire en Ginger Rogers. De reizigers beneden reageren al naargelang hun karakter.

Voor de ene zijn het dronken rare kwieten, de andere is vertederd over 'hoe schoon de liefde wel kan zijn'. Hoog boven in de nok van het station zagen we dat het goed was en dat het soms schoon toeven kan zijn in dat microwereldje van ons. Hartverwarmend.

Liv Laveyne

Uit: De Morgen

SKaGeN > Laura exterieur

Na Laura exterieur van SKaGeN vraag je je af waarom we voor theater eigenlijk nog aparte zalen in stand houden. In de vertrekhal van het Antwerpse Centraal Station levert het zoveel meer op.

Door Wouter Hillaert

Het concept is simpel maar grandioos. Met z'n vijftigen word je op een hoog balkon van het station in twee tribunes geprangd, met als beloning een uniek vogelperspectief op de mierenhoop van reizigers beneden. Wanneer Charlotte Vandermeersch er haar ijskarretje door komt rollen, werkt dat als een magneet op een hoop ijzervijlsel. Wachtenden worden spontaan publiek, en in hun gapen ook figuranten voor jou.

De hoofdpersonages staan hogerop in een duister hoekje, ontdek je in je verre kijker. Ze spreken via een koptelefoon recht in je oor. "Zie ik u ooit nog weer?", vraagt Laura (Clara van den Broek). "Ten vroegste over een paar jaar", lipt Alex (Valentijn Dhaenens) terug. Het is een pijnlijk vaarwel, geïnspireerd op de film Brief Encounter van David Lean (1945).

Wat voorafging, komt in wat volgt. Laura en Alex botsten hier ooit als een vonk tegen elkaar op en voelden spontaan het vuur ontbranden. Goed voor een wekelijkse stationsromance, zeg maar overspel. Ze dansen samen van de trappen, gaan hartstochtelijk staan kussen in een telefoonsel, en vechten uiteindelijk een robbertje uit op de trap. Laura is totaal in de war van zoveel ondeugd, en ook de passanten weten niet waar ze het hebben.

SKaGeN countert die ernstige kijk op de grenzen van trouw met de plumpe komiek van stationschef Albert (Mathijs Scheepers), die het ijsmeisje verleidt met heel wat minder romantiek. "Ik heb zin om met mijn trein door uw tunnel te razen!" Het contrasteert scherp met de statige jarenvijftigsfeer die SKaGeN zoekt in de filmpjes van Laura's huiselijke leven met haar man Fred, maar niemand maalt erom.

Laura exterieur is theater om van te smullen, ook nadat de acteurs al zijn opgekrast. Zij hebben van het Centraal een decor gemaakt en jij verzint nu bij alle mensenkoppen zelf het verhaal. Zelden

kwam de Zomer van Antwerpen meer thuis.

> Laura exterieur speelt tot 13 augustus, maar is uitverkocht. Zie www.zva.be voor meer info. Publicatiedatum : **02-08-2006**